

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ Η ΑΝΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΤΙ ΕΚΑΝΕ Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟ 1990 – 1993

Το 1990 το Ασφαλιστικό Σύστημα ήταν στα πρόθυρα της πλήρους κατάρρευσης (χαρακτηριστικό είναι ότι τόσο η οικουμενική κυβέρνηση Ζολώτα, όσο και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατέφυγαν σε δανεισμό για να πληρωθούν οι συντάξεις).

Την περίοδο 1990-1993 η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επιχείρησε μια ριζοσπαστική διαρθρωτική παρέμβαση μέσα σε ένα εχθρικότατο κλίμα που διαμόρφωνε η αντιπολίτευση και το απεργιακό κύμα. Η Νέα Δημοκρατία δεν κάμφθηκε από την εκρηκτική κατάσταση που διαμορφώθηκε. Απέδειξε ότι αναλαμβάνει πολιτικό κόστος προκειμένου να εξυπηρετηθεί το γενικότερο συμφέρον.

Ο νόμος 1902 του 1990 και ο νόμος 2084 του 1992 περιελάμβαναν δέσμη μέτρων για τη διάσωση, την εξυγίανση, τον εκσυγχρονισμό και την βιωσιμότητα του Ασφαλιστικού Συστήματος. Με τις ρυθμίσεις των νόμων εκείνων εξοικονομήθηκαν σε μόνιμη βάση, πόροι της τάξεως του 3-4% του ΑΕΠ (το ποσοστό αυτό με τα σημερινά δεδομένα αντιστοιχεί σε 1,5 τρις δραχμές ετησίως). Δημιουργήθηκαν έτσι οι "άσπρες τρύπες" οι οποίες και στήριξαν την είσοδό μας στην ΟΝΕ.

Η Ασφαλιστική Μεταρρύθμιση της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας περιελάμβανε μεταξύ των άλλων: ·τη θεσμοθέτηση της τριμερούς χρηματοδότησης ·την κατάργηση της δεκαπενταετίας ·αντικειμενικά κριτήρια για τις αναπηρικές συντάξεις ·συγκεκριμένα μέτρα κατά της εισφοροδιαφυγής ·δημιουργία αμοιβαίων κεφαλαίων για την αποδοτική διαχείριση των διαθεσίμων των Ταμείων ·την ομαδοποίηση μέσω συγχώνευσης ομοειδών Ταμείων.

Θεσμοθέτησε επίσης, την υποχρέωση των Ταμείων να κάνουν κάθε πέντε χρόνια αναλογιστικές μελέτες και κάθε χρόνο να καταρτίζουν ισολογισμούς με ποινή αυτοδίκαιης έκπτωσης των διοικήσεων. Επτά χρόνια επί ΠΑΣΟΚ παραβιάζονται κατάφορα οι διατάξεις αυτές.

ΤΙ ΔΕΝ ΕΚΑΝΕ ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΑΠΟ ΤΟ 1993 ΚΑΙ ΕΠΕΙΤΑ

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν τήρησε τις προεκλογικές υποσχέσεις της για κατάργηση της Ασφαλιστικής Μεταρρύθμισης της Νέας Δημοκρατίας. **Και αυτό είναι το μόνο καλό από όσα έκανε.** Αυτό βέβαια αποδεικνύει ότι η νομοθεσία της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, την οποία πολέμησε με σφοδρότητα, ήταν μονόδρομος για μια ισχυρή και βιώσιμη κοινωνική ασφάλιση.

Από το 1993 και μετά όμως, αντί να επωφεληθεί και να προχωρήσει σε οργανωτικές - διοικητικές αλλαγές και σε αυστηρή εφαρμογή της νομοθεσίας, επέλεξε την πάγια ανεύθυνη τακτική της αδράνειας και της μετάθεσης των προβλημάτων στο μέλλον.

Αν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ:

πρώτον εφαρμόζαν με πιστότητα τους νόμους της Νέας Δημοκρατίας, την τριμερή χρηματοδότηση και προχωρούσαν σε βήματα διοικητικού και οργανωτικού εκσυγχρονισμού

και **δεύτερον** είχαν ικανοποιητικές επιδόσεις στους ρυθμούς ανάπτυξης της οικονομίας, στην καταπολέμηση της ανεργίας και στην πάταξη της εισφοροδιαφυγής,

το πρόβλημα που σήμερα θεωρείται μείζον, θα ήταν στην ουσία ανύπαρκτο.

Εδώ πρέπει να τονισθεί με έμφαση ότι το Ασφαλιστικό Σύστημα είναι μέρος ενός ευρύτερου οικονομικού και κοινωνικού συστήματος. Δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί ως αυτοτελές πρόβλημα. Κανένας νόμος δεν αρκεί για να δώσει λύση στο Ασφαλιστικό, αν δεν αντιμετωπισθούν οι παράγοντες που το επηρεάζουν και ανατρέπουν την ισορροπία του. Τέτοιοι παράγοντες είναι το δημογραφικό, ο ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης, το ποσοστό ανεργίας, η έκταση της παραοικονομίας (μαύρη εργασία), η οικονομική κατάσταση των ταμείων υγείας, η κακοδιοίκηση.

Σε όλα τα παραπάνω όμως, οι επιδόσεις του ΠΑΣΟΚ κρίνονται από ανεπαρκείς έως απογοητευτικές. Η ανεργία σήμερα φθάνει στο 11% (520.000 άνεργοι) και είναι η μεγαλύτερη των τελευταίων 30 ετών και είναι γνωστό ότι **αν η ανεργία ήταν στο μισό τα ασφαλιστικά ταμεία θα εισέπρατταν 300 δις δρχ. το χρόνο.** Η μαύρη αγορά εργασίας οργιάζει και γνωρίζουμε ότι **αν 100.000 μετανάστες εντάσσονταν στο Ασφαλιστικό Σύστημα, τα Ταμεία θα εισέπρατταν περίπου 100 δις δρχ. το χρόνο.**

Η Γ.Σ.Ε.Ε. υποστηρίζει ότι υπάρχουν 1 εκατομμύριο ανασφάλιστοι Έλληνες και μετανάστες μαζί.

Επιπλέον **το κράτος οφείλει στο ΙΚΑ πάνω από το 1 τρις**. Το κράτος, από την υποχρέωση της τριμερούς χρηματοδότησης, χρωστά 670 δις στα Ασφαλιστικά Ταμεία. Το κράτος χρωστά στα Ταμεία. Τα ταμεία στα Νοσοκομεία. Τα Νοσοκομεία στους προμηθευτές και οι προμηθευτές στις Τράπεζες. Αυτή είναι η μαγική εικόνα, ο φαύλος κύκλος που δημιούργησε η κυβέρνηση Σημίτη. Σύμφωνα με στοιχεία που δημοσιεύθηκαν και δεν διαψεύσθηκαν στο τομέα της Υγείας που χρηματοδοτείται από τα Ασφαλιστικά Ταμεία σπαταλώνται 500 δις δρχ τον χρόνο.

Αυτή είναι η ζοφερή πραγματικότητα που δημιούργησε η ανικανότητα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΜΕ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗ

Οι προτάσεις Γιαννίτση και ό,τι επακολούθησε, επικυρώνουν την έλλειψη σοβαρότητας της κυβέρνησης.

Χρησιμοποίησαν την Κοινωνική Ασφάλιση ως όχημα για την αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος. Αιτία αυτής της πολιτικής, είναι η μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων του κράτους προς το Ασφαλιστικό Σύστημα.

Παρά το επιφαινόμενο, υπάρχει σήμερα ένα οξύ δημοσιονομικό πρόβλημα. Γι' αυτό άλλωστε αναβλήθηκε η αναγκαία ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων, γι' αυτό δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του το κράτος προς τα Ασφαλιστικά Ταμεία, γι' αυτό αφήνει απλήρωτους τους προμηθευτές των Νοσοκομείων, γι' αυτό ..., γι' αυτό..., γι' αυτό....

Η κυβέρνηση προσπάθησε να μεταθέσει στις πλάτες των ασφαλισμένων την ανεπάρκεια και τελικά την αποτυχία της δικής της πολιτικής. Η συνταγή της περιοριζόταν στην κυνική πρόταση "αυξάνουμε τα όρια συνταξιοδότησης και μειώνουμε τις αποδοχές". Την τελική πρόταση τη διαμόρφωσαν ο Πρωθυπουργός, η Κυβερνητική Επιτροπή και το Εκτελεστικό Γραφείο του Κόμματος. Είναι ακριβώς οι ίδιοι που την απέσυραν "εν μια νυκτί".

Το Ασφαλιστικό Σύστημα έχει πρόβλημα αλλά το μέγεθός του δεν έχει αντιστοιχία με την εικόνα μιας εξαιρετικά βεβαρημένης και επείγουσας κατάστασης που ήθελε να παρουσιάσει η κυβέρνηση. Αυτό το έκανε προκειμένου να αιφνιδιάσει και να τρομοκρατήσει τους ασφαλισμένους και την κοινωνία για να επιβάλλει τις επιλογές της.

Ας δούμε λίγο την πορεία της στάσης της κυβέρνησης στο θέμα: αρχικά, κρύβει συστηματικά τις θέσεις και

προθέσεις της. Το 1996 παρουσιάζει την έκθεση Σπράου. Στη συνέχεια, αναθέτει στους Άγγλους την αναλογιστική μελέτη. Ουδέποτε ζητάει προτάσεις, ούτε διάλογο. Και ξαφνικά, παρουσιάζει τις προτάσεις της. Στην αρχή παρουσιάζονται ως "μέτρα Γιαννίση", ευθύς αμέσως υποβαθμίζονται σε "σκέψεις - προτάσεις" και τελικά αποσύρονται. **Έπρεπε δηλαδή να εξεγερθεί η κοινωνία, να μεταβληθεί σε πεδίο συγκρούσεων το κόμμα του ΠΑΣΟΚ, να αμφισβητηθεί ο Πρωθυπουργός για να αντιληφθούν οι κυβερνώντες ότι δεν μπορούν να "παίζουν" με τα μεγάλα θέματα και να εμπαίζουν την ελληνική κοινωνία.**

Είναι όμως απαράδεκτο ο Πρωθυπουργός - αφού τα κυβερνητικά όργανα και ο ίδιος μπήκαν υπό την κηδεμονία των κομματικών οργάνων και αποσύρθηκαν οι κυβερνητικές προτάσεις - υποκριτικά να κατηγορεί τους άλλους ότι δεν έχουν προτάσεις. Και όχι μόνο αυτό. Καταφεύγει σε τεχνάσματα που δεν τιμούν τον ίδιο, ούτε τον θεσμό του Πρωθυπουργού. Ισχυρίζεται δηλαδή, ότι δήθεν οι θέσεις της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι αυτές που εκφράζονται από τον Αρχηγό και τα στελέχη του κόμματος, αλλά οι προσωπικές απόψεις ενός τεχνοκράτη που κατά λάθος περιελήφθησαν στην ιστοσελίδα του κόμματος.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΛΟΓΟ

Η Νέα Δημοκρατία εξ αρχής ξεκαθάρισε ότι θα συμμετάσχει στον διάλογο. Φτάνει να είναι πραγματικά ειλικρινής, ανοικτός και όχι προσχηματικός. Οι αρχές με τις οποίες η Νέα Δημοκρατία προσέρχεται στο διάλογο είναι:

1. Ο καθολικός δημόσιος αναδιανεμητικός χαρακτήρας της κοινωνικής ασφάλισης στην βάση της αλληλεγγύης των γενεών.
2. Ο σεβασμός στην τριμερή χρηματοδότηση.
3. Η διατήρηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης όπως προβλέπονται από τους νόμους της Νέας Δημοκρατίας. (Σήμερα ο μέσος όρος ηλικίας συνταξιοδότησης είναι 61 χρόνια όσο και στην Ε.Ε. και θα αυξάνεται συνεχώς).
4. Ουδεμία μείωση των κατωτέρων συντάξεων.

5. Διατήρηση των προνομίων που προβλέπονται για τις μητέρες.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

1. Πλήρης εφαρμογή της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης της περιόδου 1990-1993.

2. Λειτουργική αναδιάρθρωση των ασφαλιστικών φορέων και εξορθολογισμός της διαχείρισής τους.

3. Σταδιακή και κατόπιν διαλόγου ενοποίηση συγγενών Ταμείων.

4. Αποτελεσματική αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των Ταμείων. Εκσυγχρονισμός στην οργάνωσή τους, ριζοσπαστική αντιμετώπιση της κακοδιοίκησης, της σπατάλης και των καταχρήσεων. Ταχεία προώθηση της μηχανοργάνωσης και εφαρμογή της πληροφορικής.

5. Εξυγίανση στο χώρο της Υγειονομικής Περίθαλψης που χρηματοδοτείται από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.

6. Μόνιμος μηχανισμός αυτόματης ενίσχυσης των οικονομικά ασθενέστερων συνταξιούχων.

7. Αποφασιστική αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής.

8. Θεσμοθέτηση κινήτρων για την παραμονή στην υπηρεσία όσων επιθυμούν και πέραν των ορίων συνταξιοδότησης.

Ωστόσο, επισημαίνουμε ότι το ασφαλιστικό δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ζήτημα ανεξάρτητο από τη γενικότερη οικονομική κατάσταση.

Για την οριστική επίλυση του Ασφαλιστικού προβλήματος απαιτείται:

1. Επιτάχυνση της ανάπτυξης που οδηγεί στην τόνωση της απασχόλησης. Αυτό απαιτεί συγκροτημένη αναπτυξιακή πολιτική.

"πλήρη εφαρμογή των 90-93" ως

1^η προτεραιότητα, κυρίως να εξηγηθεί //

συμφωνεί 20 "πλήρη"

* Το κείμενο υπάρχει στην ιστοσελίδα από τον ΑΠΡΙΛΙΟ 2001

2. **Αύξηση του αριθμού των ασφαλισμένων**, με την πάταξη της ανεργίας, την αντιμετώπιση της μαύρης αγοράς εργασίας και την ένταξη των μεταναστών στο σύστημα.
3. Οργανωμένη και συνεχής πολιτική, για την **αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος**.
4. **Δίκαιη κατανομή φορολογικών βαρών**.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Για την επίλυση των προβλημάτων της χώρας απαιτείται πολιτική βούληση. Για μια ακόμη φορά αποδείχθηκε ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι παντελώς ανίκανη να προχωρήσει σε πραγματικές διαρθρωτικές τομές. Είναι δέσμια κομματικών αγκυλώσεων, που την αναγκάζουν είτε σε αδράνεια, είτε σε συνεχείς αναδιπλώσεις.

Η κυβέρνηση αποδεικνύει ότι είναι οπαδός των μικρών άτολμων βημάτων, είναι κυβέρνηση συμβιβασμών και υποχωρήσεων. Ο τόπος σήμερα χρειάζεται άλματα. Η Νέα Δημοκρατία διαθέτει και τη βούληση και την ικανότητα να προχωρήσει σε θαρραλέες τομές και κρίσιμες διαρθρωτικές παρεμβάσεις. Αυτό το αποδεικνύει, άλλωστε, και το κυβερνητικό της έργο.

Ως υπεύθυνη αντιπολίτευση, και με τη βεβαιότητα ότι γρήγορα θα κληθεί από τον ελληνικό λαό να αντιμετωπίσει τα συσσωρευμένα προβλήματα του τόπου, θα παρουσιάσει σύντομα ένα ολοκληρωμένο δυναμικό και συνεκτικό πρόγραμμα ανάπτυξης, το οποίο θα εφαρμόσει απαρέγκλιτα με στόχο την πραγματική σύγκλιση, την ενίσχυση της απασχόλησης και την κοινωνική συνοχή.